

[Christmas Møller.]

vilde han se, at der er udmærket god Mening i det.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Krag, og den højtærede Handelsminister nikker: ja, men hvor har man nogen Sinde set Handelsministeren handle i Uoverensstemmelse med Valutaudvalget, og er det derfor ikke saa nogenlunde det samme, om man lader Sagen afgøre i Valutaudvalget, eller man blot skal redegøre for den? Nej, det er det nu ikke. Det ærede Medlem Hr. Krag ved saa vel som nogen, at naar man i et Udvalg som Valutaudvalget kun skal have redegjort for en Ting, ja, saa kan man søge at overbevise ved sine Argumenters Styrke, men man har ingen anden Magt; naar der derimod staar, at Ministeren skal have en Sag afgjort i et Udvalg, saa skal han have Tilslutning fra dette Udvalgs Flertal, og det giver naturligvis en ganske anden Magtstilling, end naar man ved, at til syvende og sidst kan Ministeren gøre nøjagtigt, hvad han vil. Derfor kan jeg aldeles ikke indrømme det ærede Medlem Hr. Krag, at der ikke er en afgørende Forskel paa disse Ting.

Men saa benytter det ærede Medlem et Argument, om hvilket han, hvis det var blevet anvendt imod ham, vilde have sagt, at det var et Klopfægtertræk — men et saadant Udtryk bruger jeg naturligvis ikke —, idet det ærede Medlem blot siger, at det, at man foreslaar Lovens Gyldighed forlænget til den 1. Juli 1935, altsaa skal betyde, at Gyldighedstiden bliver kortere, end naar den foreslaas forlænget til den 31. December 1934! At det ærede Medlem Hr. Krag virkelig vil bruge en saadan Argumentation, som jo intet som helst har med Realiteterne at gøre! Tror det ærede Medlem Hr. Krag, at vi, naar vi kommer til December 1934, kan gaa over til Januar 1935, forladende denne Lov eller dette System, hvis Englandstraktaten til den Tid bestaar? Det ærede Medlem Hr. Krag tror det ikke, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tror det i hvert Fald ikke, og den højtærede Handelsminister har omtrent begyndt at forberede sig paa, hvad han skal gøre til den Tid. Men naturligvis med en noget længere Varighed af Loven vilde der være større Mulighed for at komme over til et andet System til Afvikling af det nuværende, og derfor er det rigtigt, at man er længere fra en Afvikling af Valutacentralen efter det Arbejde, Partiet Venstre har gjort ved at modsætte sig de Konservatives Ændringsforslag om en noget længere Gyldig-

hed, og det er den højtærede Handelsminister, og derfor er han saa glad ved Venstres Stilling, i Virkeligheden ogsaa enig deri.

Den højtærede Handelsminister var enig i Grundideen, sagde han, i Ændringsforslag Nr. 11, men det maatte vist godt tage lidt Tid — saaledes forstod jeg ham —, inden man kunde se, hvad denne Idé kunde føre til. Dertil vil jeg gerne saa stærkt som muligt sige, at naar man ser det nuværende Ministeriums Politik og Taktik, bliver man ængstelig ved en Lovgivning som denne. Vi har et Lovforslag liggende i Udvalg om Spiritus og Gær. Det begyndte ogsaa i den Forstand uskyldigt med, at man af samfundsmæssige Grunde var nødt til at begrænse Kornets Anvendelse til Fremstilling af Spiritus; deri maatte alle være enige, men saa udviklede det sig mere og mere: det var fornuffigt at koncentrere, og meget andet. Og hvad ender det med? Det ender med, at den højtærede Handelsminister er Spritdiktator her i Landet; han er Sukkerdiktator, heldigvis kun for et Aar; han er Kartoffelmelskonge, og jeg ved ikke, hvordan han strækker den ene Fangarm ud efter den anden.

Naar man er imod en saadan Udvikling, saa er man mere ængstelig ved at bevare for længe et System som det nuværende, af Frygt for hvad det efterhaanden kan udvikle sig til, og derfor stiller vi Ændringsforslag Nr. 10 til § 6, ikke fordi jeg ikke tror, at de paagældende Oplysninger vil blive givet af de industrielle Virksomheder, men fordi et System som dette efterhaanden saa uhyre nemt udvikles videre og videre med Indgreb og Indseende. Det har vi Eksempler nok paa, det ved vi alle er sket i mangfoldige Tilfælde, og derfor maa man forstaa, at vi ud fra de Synspunkter, vi har, er ængstelige ved en Bestemmelse som den i § 6.

Hver eneste Gang vi ser enten Handelsministeren eller ærede Medlemmer af det største Regeringsparti anvende Situationen til at søge paa den ene eller den anden Maade at faa mere Indseende med Virksomheder, mere Socialisering, maa vi fra vor Side vende os derimod. Men som Forholdene ligger, og som alting er, med Englandstraktat, med Mestbegunstigelses-system, og ogsaa efter de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister har fremsat, kan enhver sige sig selv, at ingen ansvarlig Regering kunde lade dette System springe den 1. Januar uden at have andre Ting at iværksætte, men jeg anser det ogsaa for